

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(Office of Agricultural Affairs Jakarta)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

AUGUST 2026

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta

oaa_jakarta

www.opsmoac.go.th/jakarta-home

อินโดนีเซียยกระดับคุณภาพห่วงโซ่การผลิตประมง รองรับภาษีร้อยละ 0 สำหรับผลิตภัณฑ์ทูน่าและปลาโอแถบส่งออกไปญี่ปุ่น

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) เดินหน้ายกระดับการบริหารจัดการประมงตั้งแต่ต้นน้ำ ภายหลังผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าและปลาโอแถบของอินโดนีเซียได้รับสิทธิอัตราภาษีพิเศษร้อยละ 0 ในการส่งออกไปญี่ปุ่น ภายใต้กรอบ Indonesia-Japan Economic Partnership Agreement (IJEPA) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2569 โดยมาตรการดังกล่าวถือเป็นโอกาสสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซียในตลาดส่งออก

นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมประมงจับสัตว์น้ำ (Directorate General of Capture Fisheries) ระบุว่าความสำเร็จในการเข้าสู่ตลาดส่งออกไม่ได้ขึ้นอยู่กับกาเปิดตลาดเพียงอย่างเดียว แต่จำเป็นต้องมีวัตถุดิบปลาทูน่าที่มีคุณภาพ ถูกต้องตามกฎหมาย สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ (traceable) และมาจากการทำประมงอย่างรับผิดชอบ โดยคุณภาพของผลิตภัณฑ์เริ่มตั้งแต่กระบวนการจับสัตว์น้ำ การจัดการสัตว์น้ำอย่างรวดเร็วและเหมาะสมบนเรือ การรักษาระบบห่วงโซ่ความเย็น (cold chain) ตลอดจนการขนถ่ายสัตว์น้ำ ณ ท่าเทียบเรือประมง เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยอาหารของประเทศปลายทาง

KKP จึงดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพชาวประมง ผู้ปฏิบัติงานบนเรือประมง และผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมเทคนิคการจับปลาทูน่าอย่างรับผิดชอบ การจัดการสัตว์น้ำบนเรือ (on board handling) การขนถ่ายสัตว์น้ำ การบันทึกข้อมูลการจับสัตว์น้ำ (logbook) และการจัดทำข้อมูลสำหรับระบบตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) นอกจากนี้ ยังดำเนินนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมงเพื่อให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำในแต่ละเขตบริหารจัดการประมงสอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากรและผลการประเมินทางวิทยาศาสตร์

ในระดับระหว่างประเทศ อินโดนีเซียยังเสริมบทบาทในองค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (Regional Fisheries Management Organizations: RFMOs) ได้แก่ Western and Central Pacific Fisheries Commission (WCPFC), Indian Ocean Tuna Commission (IOTC) และ Commission for the Conservation of Southern Bluefin Tuna (CCSBT) เพื่อสนับสนุนสิทธิในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรปลาทูน่าอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ และสถานะของอินโดนีเซียในฐานะประเทศผู้ผลิตปลาทูน่ารายสำคัญของโลก

สรุป: การลดอัตราภาษีผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าและปลาโอแถบที่ส่งออกไปญี่ปุ่นเหลือร้อยละ 0 ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าของอินโดนีเซีย ขณะที่ KKP ให้ความสำคัญกับการรักษาคุณภาพวัตถุดิบ ระบบตรวจสอบย้อนกลับ การทำประมงอย่างรับผิดชอบ และการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบแก่ภาคอุตสาหกรรมและรักษารายได้ของชาวประมงในระยะยาว

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย, วันที่ 1 สิงหาคม 2569

ไทยเสนอขยายการค้าสินค้าเกษตรกับอินโดนีเซีย พร้อมเพิ่มการนำเข้าปศุสัตว์จากอินโดนีเซีย

วันที่ 3 สิงหาคม 2569 นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ได้เสนอแนวทางเพิ่มมูลค่าการค้าสินค้าระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ระหว่างการหารือทวิภาคีกับประธานาธิบดี Prabowo Subianto ณ ทำเนียบ Merdeka กรุงจาการ์ตา โดยเสนอให้อินโดนีเซียเพิ่มการนำเข้าสินค้าจากไทยในหลายรายการ ได้แก่ ข้าว เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์นม และเครื่องจักรกลการเกษตร พร้อมระบุว่าไทยมีความพร้อมในการเป็นแหล่งจัดหาข้าวคุณภาพสูงให้อินโดนีเซีย

ในส่วนของการค้าต่างตอบแทน ไทยเสนอเพิ่มการนำเข้าปศุสัตว์จากอินโดนีเซีย จากปัจจุบันประมาณ 60,000 ตันต่อปี เป็นระดับหลายแสนตันต่อปี เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของภาคการค้าสินค้าเกษตรระหว่างสองประเทศ การเพิ่มการค้าปศุสัตว์จึงเป็นหนึ่งในข้อเสนอที่เชื่อมโยงกับการเพิ่มโอกาสทางการค้าสำหรับสินค้าเกษตรของไทยในตลาดอินโดนีเซีย

นายกรัฐมนตรีฯ เห็นว่าความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างสองประเทศยังมีศักยภาพขยายตัวได้อีกมาก ปัจจุบันอินโดนีเซียเป็นคู่ค้ารายใหญ่อันดับ 4 ของไทยในภูมิภาคอาเซียน ขณะที่มูลค่าการค้าระหว่างสองประเทศอยู่ที่ประมาณ 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยประสงค์ให้มีการเพิ่มมูลค่าการค้าและยกระดับอินโดนีเซียขึ้นเป็นคู่ค้ารายสำคัญอันดับต้นของไทย

เพื่อสนับสนุนเป้าหมายดังกล่าว Thai-Indonesia Joint Trade Committee (JTC) มีกำหนดจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นครั้งแรก เพื่อใช้เป็นกลไกกำหนดเป้าหมายการค้าที่สูงขึ้น รวมถึงส่งเสริมโอกาสด้านการลงทุนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ นอกจากนี้ ไทยยังแสดงความพร้อมในการเป็นพันธมิตรด้านความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซีย

สรุป: ประเทศไทยเสนอให้อินโดนีเซียเพิ่มการนำเข้าข้าว เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์นม และเครื่องจักรกลการเกษตรจากไทย ควบคู่กับข้อเสนอเพิ่มการนำเข้าปศุสัตว์จากอินโดนีเซียจากประมาณ 60,000 ตันต่อปี เป็นระดับหลายแสนตันต่อปี โดยทั้งสองประเทศมีแนวทางใช้กลไก JTC เพื่อขยายมูลค่าการค้า การลงทุน และความร่วมมือด้านความมั่นคงทางอาหารต่อไป

ที่มา: Nusantaratv.com, วันที่ 3 สิงหาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียสนับสนุนระบบชลประทานในเมือง KARAWANG เพื่อรักษาผลผลิตข้าวในช่วงฤดูแล้ง

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเพิ่มมาตรการรักษาผลผลิตข้าวในพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตอาหาร โดยให้การสนับสนุนระบบชลประทานแก่ เมือง Karawang จังหวัดชวาตะวันตก ประกอบด้วยระบบชลประทานแบบสูบน้ำ (IRPOM) จำนวน 31 ชุด และระบบชลประทานแบบท่อ (IRPIP) จำนวน 1 ชุด เพื่อเตรียมรับผลกระทบจากฤดูแล้งและรักษาปริมาณน้ำสำหรับพื้นที่เพาะปลูก

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า น้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการผลิตทางการเกษตร กระทรวงเกษตรจึงเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ รวมถึงโครงการสูบน้ำเข้าสู่พื้นที่เกษตร เพื่อให้พื้นที่นาสามารถรักษาปริมาณน้ำที่จำเป็นต่อการเพาะปลูก และช่วยให้เกษตรกรเพิ่มดัชนีการเพาะปลูกหรือจำนวนรอบการเพาะปลูกต่อปี

ก่อนหน้านี้ เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2569 กรมที่ดินและการชลประทานทางการเกษตร (Directorate General of Agricultural Land and Irrigation) ได้จัดประชุมประสานงานเพื่อเตรียมรับสถานการณ์ภัยแล้ง โดยมีผู้แทนจากกระทรวงโยธาธิการ กระทรวงรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม เพื่อกำหนดมาตรการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเมือง Karawang ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ผลิตข้าวสำคัญของอินโดนีเซีย

การสนับสนุน IRPOM จำนวน 31 ชุดครอบคลุมพื้นที่นาประมาณ 310 เฮกตาร์ ส่วน IRPIP จำนวน 1 ชุดครอบคลุมพื้นที่เกษตรประมาณ 10 เฮกตาร์ รวมพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ประมาณ 320 เฮกตาร์ โดยมาตรการดังกล่าวมีเป้าหมายลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนน้ำและรักษาความต่อเนื่องของการเพาะปลูก โดยเฉพาะพื้นที่น่าน้ำฝนที่ยังไม่มีระบบชลประทานเพียงพอ พร้อมกำหนดให้หน่วยงานส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นประสานการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็วและตรงพื้นที่เป้าหมาย

สรุป: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำในเมือง Karawang เพื่อป้องกันความเสียหายต่อการผลิตข้าวจากฤดูแล้ง โดยจัดสรรระบบชลประทานแบบสูบน้ำและแบบท่อครอบคลุมพื้นที่รวมประมาณ 320 เฮกตาร์ พร้อมเพิ่มการประสานงานระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและท้องถิ่น เพื่อรักษาความต่อเนื่องของการผลิตข้าวในพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 3 สิงหาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งเพิ่มผลิตภาพปาล์มน้ำมัน รองรับความต้องการด้านอาหาร พลังงาน และการส่งออก

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งเพิ่มผลิตภาพปาล์มน้ำมันภายในประเทศ เพื่อรองรับความต้องการน้ำมันปาล์มดิบ (crude palm oil: CPO) ที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภายหลังการบังคับใช้ไบโอดีเซล B50 ทั้งนี้ รัฐบาลเลือกใช้แนวทางเพิ่มผลผลิตจากพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันที่มีอยู่เดิม ผ่านการใช้พันธุ์คุณภาพ การฟื้นฟูสวนปาล์ม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า การเพิ่มผลิตภาพเป็นนโยบายสำคัญในการเสริมความแข็งแกร่งให้ภาคเกษตรและรักษาสถานะของอินโดนีเซียในฐานะประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ที่สุดของโลก โดยผลผลิตปาล์มน้ำมันจำเป็นต้องเพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมอาหาร การดำเนินโครงการ B50 และการสร้างรายได้จากการส่งออก จึงให้ความสำคัญกับนวัตกรรม เทคโนโลยี พันธุ์ปาล์มน้ำมันคุณภาพสูง และการสนับสนุนเกษตรกรในพื้นที่เพาะปลูกเดิม

มาตรการบังคับใช้ไบโอดีเซล B50 เริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2569 ส่งผลให้ความต้องการ CPO ในฐานวัตถุดิบสำหรับพลังงานทดแทนเพิ่มสูงขึ้น ผลการศึกษาของกรมพลังงานใหม่ พลังงานหมุนเวียน และการอนุรักษ์พลังงาน (Directorate General of New, Renewable Energy and Energy Conservation: EBTKE) กระทรวงพลังงานและทรัพยากรธรณีอินโดนีเซีย (Ministry of Energy and Mineral Resources: ESDM) ประเมินว่า ความต้องการ CPO เพื่อสนับสนุน B50 ในปี 2569 จะอยู่ที่ประมาณ 18.7 ล้านตัน ขณะที่การศึกษาของสำนักงานบริหารจัดการกองทุนเพาะปลูก (Plantation Fund Management Agency: BPDP) ร่วมกับบริษัท PT Superintending Company of Indonesia (PT Sucofindo) และพันธมิตรนักวิจัยด้านการเกษตรแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Agricultural Researchers Alliance: APPERTANI) ประเมินความต้องการภายใต้ B50 ที่ประมาณ 19.99 ล้านตันในปี 2573 และประมาณ 31.15 ล้านตันในปี 2588

กระทรวงเกษตรฯ จึงเร่งดำเนินโครงการฟื้นฟูสวนปาล์มน้ำมันของเกษตรกรรายย่อย (Smallholders' Palm Oil Replanting Program: PPSR) ด้วยการทดแทนต้นปาล์มที่มีอายุมาก เสื่อมสภาพ หรือให้ผลผลิตต่ำ ด้วยพันธุ์รับรองคุณภาพ พร้อมส่งเสริมการใส่ปุ๋ยอย่างสมดุล การควบคุมศัตรูพืช การบริหารจัดการน้ำ เครื่องจักรกลการเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และระบบรับรองการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนแห่งอินโดนีเซีย Indonesian Sustainable Palm Oil (ISPO) โดย ณ วันที่ 27 กรกฎาคม 2569 มีพื้นที่ได้รับคำแนะนำทางเทคนิคภายใต้โครงการ PSR แล้ว 23,688 เฮกตาร์ หรือร้อยละ 47.4 ของเป้าหมาย 50,000 เฮกตาร์ในปี 2569

สรุป: อินโดนีเซียให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมันจากพื้นที่เดิม เพื่อรองรับความต้องการด้านอาหาร ไบโอดีเซล B50 และตลาดส่งออก โดยใช้การฟื้นฟูสวน พันธุ์รับรอง เทคโนโลยี และการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรเป็นเครื่องมือหลัก ปัจจุบันอินโดนีเซียมีพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันประมาณ 16.83 ล้านเฮกตาร์ใน 28 จังหวัด และภาคการผลิตปาล์มน้ำมันเป็นแหล่งรายได้ของเกษตรกรประมาณ 3.04 ล้านราย

ต้นทุนเชื้อเพลิงและภาวะขาดแคลนดีเซลกระทบการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน ในอินโดนีเซียและมาเลเซีย

กิจกรรมการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันในพื้นที่เกาะกาลิมันตันและเกาะสุมาตราได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับตัวสูงขึ้นและภาวะขาดแคลนอุปทาน ส่งผลให้เกษตรกรรายย่อยต้องลดความถี่ในการเก็บเกี่ยวทะลายปาล์มสดและอาจกระทบต่อปริมาณผลผลิตน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียและมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตรายสำคัญของโลก ขณะเดียวกัน ความเป็นไปได้ที่จะเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 ซึ่งอาจทำให้ปริมาณฝนลดลงและผลผลิตได้รับความเสียหาย ยิ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อแนวโน้มอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน หลังจากราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าปาล์มอ้างอิงของมาเลเซียปรับตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 15 ในปีนี้

ผลกระทบต่อการเก็บเกี่ยวรุนแรงที่สุดในรัฐซาบฮ์และซาราวักของมาเลเซีย ซึ่งตั้งอยู่บนเกาะกาลิมันตัน โดยราคาน้ำมันดีเซลที่ไม่ได้รับการอุดหนุนเพิ่มขึ้นเกือบร้อยละ 120 ขณะที่เกษตรกรในเกาะสุมาตราของอินโดนีเซียประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ทั้งนี้ ซาบฮ์และซาราวักมีสัดส่วนรวมประมาณร้อยละ 43.9 ของการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil: CPO) ของมาเลเซีย ซึ่งในปี 2568 มีปริมาณรวม 20.28 ล้านเมตริกตัน ส่วนเกาะสุมาตรามีสัดส่วนประมาณร้อยละ 55 ของการผลิตน้ำมันปาล์มทั้งหมดของอินโดนีเซีย

พื้นที่สวนปาล์มจำนวนมากในเกาะกาลิมันตันตั้งอยู่ห่างไกลและมีสภาพภูมิประเทศที่เข้าถึงได้ยาก ทำให้การรวบรวมและขนส่งทะลายปาล์มสดไปยังจุดรวบรวมหรือโรงงานแปรรูปต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในปริมาณสูง แม้ว่ารัฐบาลมาเลเซียจะจัดสรรน้ำมันดีเซลในราคาอุดหนุนที่ 2.10 ริงกิตต่อลิตร โดยกำหนดโควตาสูงสุด 200 ลิตรต่อเดือน แต่ปริมาณดังกล่าวยังต่ำกว่าความต้องการเฉลี่ยในการดำเนินงานของเกษตรกร ซึ่งอยู่ที่อย่างน้อย 500 ลิตรต่อเดือน ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนต้องลดความถี่ในการเก็บเกี่ยวจากเดิมประมาณ 2.5 รอบ เหลือ 2 รอบ หรือลดลงเหลือประมาณ 1–1.5 รอบต่อเดือน

ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไม่ได้เกิดจากค่าขนส่งเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและเครื่องจักรที่ใช้ น้ำมันดีเซลด้วย ตัวแทนเกษตรกรในซาบฮ์และซาราวักจึงเรียกร้องให้มีการทบทวนนโยบายอุดหนุนน้ำมันดีเซลเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์และต้นทุนการดำเนินงานของเกษตรกรในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น โดยมีการประเมินว่า หากความล่าช้าในการเก็บเกี่ยวยังคงดำเนินต่อไป อาจทำให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันในซาราวักลดลงประมาณร้อยละ 15–20 นอกจากนี้ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงโลกและภาวะอุปทานที่ตึงตัวจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ–อิสราเอลกับอิหร่านตั้งแต่ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ยังเป็นปัจจัยเพิ่มแรงกดดันต่อต้นทุนการผลิตอีกด้วย

สำหรับอินโดนีเซีย นาย Gulat Manurung ประธานสมาคมเกษตรกรปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย (Indonesian Palm Oil Farmers Association: APKASINDO) ระบุว่า การดำเนินงานของเกษตรกรในเกาะสุมาตรา ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ผลิตปาล์มน้ำมันสำคัญของประเทศ ได้รับผลกระทบจากภาวะตึงตัวของอุปทานน้ำมันดีเซลตั้งแต่ช่วงกลางเดือนกรกฎาคม 2569 โดยเฉพาะการขนส่งทะลายปาล์มสด เนื่องจากยานพาหนะและอุปกรณ์ส่วนใหญ่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล ส่งผลให้ต้องขยายช่วงห่างระหว่างรอบการเก็บเกี่ยวจากเดิมประมาณ 8–10 วัน เป็นประมาณ 8–12 วัน นอกจากนี้ แนวโน้มการเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงครึ่งหลังของปี 2569 ยังเป็นอีกปัจจัยเสี่ยงต่อผลผลิต โดยประสบการณ์จากเอลนีโญรุนแรงในช่วงปี 2558–2559 เคยทำให้ผลผลิตน้ำมันปาล์มของมาเลเซียลดลงสูงสุดประมาณร้อยละ 18 ขณะที่ผลผลิตของอินโดนีเซียลดลงประมาณร้อยละ 3 ดังนั้น หากปัญหาราคาน้ำมันเชื้อเพลิง การขาดแคลนดีเซล และสภาพอากาศแห้งแล้งเกิดขึ้นพร้อมกัน อาจเพิ่มแรงกดดันต่อการผลิตน้ำมันปาล์มของทั้งสองประเทศในระยะต่อไป

สรุป: ภาวะขาดแคลนน้ำมันดีเซลและต้นทุนเชื้อเพลิงที่เพิ่มสูงขึ้นกำลังส่งผลกระทบต่อการเก็บเกี่ยวและการขนส่งปาล์มน้ำมันในพื้นที่ผลิตสำคัญของอินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยที่ต้องลดความถี่ในการเก็บเกี่ยว ขณะที่ความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญอาจยิ่งเพิ่มแรงกดดันต่อผลผลิตในระยะต่อไป หากปัญหาด้านต้นทุนเชื้อเพลิง อุปทานดีเซล และสภาพอากาศยังคงดำเนินต่อเนื่อง อาจส่งผลต่อปริมาณผลผลิตและภาวะอุปทานน้ำมันปาล์มของทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายสำคัญของตลาดโลก

อินโดนีเซียผลักดัน BALAI VETERINER BUKITTINGGI สู่ห้องปฏิบัติการอ้างอิง WOAAH ด้านโรคพิษสุนัขบ้า

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเดินหน้าเสริมสร้างศักยภาพระบบป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า เพื่อสนับสนุนเป้าหมาย Zero by 30 หรือการยุติการเสียชีวิตของมนุษย์จากโรคพิษสุนัขบ้าที่มีสุนัขเป็นพาหะภายในปี 2573 โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับห้องปฏิบัติการสัตวแพทย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการวินิจฉัยโรค การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา การศึกษาวิจัย และการควบคุมโรค ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ

กองสุขภาพสัตว์ (Directorate of Animal Health) ภายใต้กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (Directorate General of Livestock and Animal Health Services: DGLAHS) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้หารือเกี่ยวกับแผนการเสนอ Balai Veteriner (BV) Bukittinggi เพื่อขอรับการรับรองเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงขององค์การสุขภาพสัตว์โลกด้านโรคพิษสุนัขบ้า (WOAH Reference Laboratory for Rabies) โดยมีผู้แทนจากกองสาธารณสุขสัตวแพทย์ (Directorate of Veterinary Public Health) BV Bukittinggi สำนักงานผู้แทนองค์การสุขภาพสัตว์โลกประจำอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (WOAH Sub-Regional Representation for South-East Asia: WOAH SRR-SEA) ประเทศไทย และ WOAH Indonesia เข้าร่วม การหารือครอบคลุมการประเมินความพร้อมด้านเทคนิคและแนวทางดำเนินงานในขั้นต่อไป อาทิ ผลการประเมินจากคณะผู้เชี่ยวชาญของ WOAH ด้านเทคนิค (WOAH Technical Assessment Mission) การปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับห้องปฏิบัติการอ้างอิง การเสริมสร้างเครือข่ายห้องปฏิบัติการ ตลอดจนการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานของ WOAH

นาง Yuni Yupiana หัวหน้ากลุ่มสาระด้านการป้องกันและกำจัดโรคสัตว์ กองสุขภาพสัตว์ ระบุว่า การเสนอ BV Bukittinggi เพื่อขอรับการรับรองเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของ WOAH ด้านโรคพิษสุนัขบ้า ถือเป็นมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับขีดความสามารถของประเทศด้านการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า โดยจำเป็นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดทั้งด้านเทคนิคและการบริหาร ผ่านความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย WOAH และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการดังกล่าวมิได้มุ่งเพียงการได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ แต่ยังมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการตรวจวินิจฉัย การเฝ้าระวัง การศึกษาวิจัย และการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าของอินโดนีเซีย รวมถึงการขยายบทบาทในเครือข่ายห้องปฏิบัติการสัตวแพทย์ระหว่างประเทศ

BV Bukittinggi ได้ดำเนินการยกระดับความพร้อมอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านศักยภาพทางเทคนิค ระบบบริหารจัดการคุณภาพ ห้องปฏิบัติการ การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร และการขยายเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของ WOAH ได้อย่างครบถ้วน ขณะเดียวกัน WOAH ให้การสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว โดยเห็นว่าห้องปฏิบัติการอ้างอิงมีบทบาทสำคัญต่อระบบควบคุมโรคสัตว์ ทั้งด้านการยกระดับคุณภาพการตรวจวินิจฉัย การพัฒนาองค์ความรู้ และการส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศ ทั้งนี้ นาย Karma Rinzin ผู้แทน WOAH SRR-SEA ระบุว่า การเตรียมความพร้อมของ BV Bukittinggi จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการ ขยายเครือข่ายความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ และสนับสนุนการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และระดับโลก

นาย Tangguh Pitona หัวหน้า BV Bukittinggi ระบุว่า กระบวนการเสนอขอรับการรับรองครั้งนี้เป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะ ระบบบริหารจัดการคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการด้านการตรวจวินิจฉัยให้สอดคล้องกับข้อกำหนดสากล ทั้งนี้ หาก BV Bukittinggi ได้รับการรับรองเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของ WOAH ด้านโรคพิษสุนัขบ้า จะสามารถทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับนานาชาติ พร้อมสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ การเสริมสร้างศักยภาพห้องปฏิบัติการ การขยายเครือข่ายความร่วมมือระดับโลก และเพิ่มบทบาทของอินโดนีเซียในการบรรลุเป้าหมาย Zero by 30 ซึ่งกำหนดให้ยุติการเสียชีวิตของมนุษย์จากโรคพิษสุนัขบ้าที่แพร่เชื้อโดยสุนัขภายในปี พ.ศ. 2573

สรุป: การผลักดัน BV Bukittinggi เพื่อขอรับการรับรองเป็นห้องปฏิบัติการอ้างอิงของ WOAH ด้านโรคพิษสุนัขบ้า เป็นส่วนหนึ่งของการยกระดับศักยภาพระบบป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าของอินโดนีเซียให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ครอบคลุมทั้งด้านการตรวจวินิจฉัย การเฝ้าระวัง การศึกษาวิจัย การพัฒนาบุคลากร และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนบทบาทของอินโดนีเซียในการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค ตลอดจนการบรรลุเป้าหมาย Zero by 30 ภายในปี 2573

BULOG เผยอินโดนีเซียมีสต็อกข้าว 5.25 ล้านตัน กระจายในคลังทั่วประเทศ

เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2569 รัฐวิสาหกิจด้านโลจิสติกส์อาหารของอินโดนีเซีย (BULOG) เปิดเผยว่า อินโดนีเซียมีสต็อกข้าวที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของ BULOG ประมาณ 5.25 ล้านตัน กระจายอยู่ในเครือข่ายคลังสินค้าทั่วประเทศ เพื่อสนับสนุนการรักษาความมั่นคงด้านอุปทานและเสถียรภาพราคาสินค้าอาหารภายในประเทศ โดยสต็อกดังกล่าวเป็นผลจากปริมาณข้าวคงเหลือตั้งแต่ต้นปี ประกอบกับการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรภายในประเทศอย่างต่อเนื่องตลอดปี 2569

นาย Prihasto Setyanto ผู้อำนวยการฝ่ายจัดซื้อของ BULOG เปิดเผยว่า ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2568 BULOG มีสต็อกข้าวประมาณ 3.36 ล้านตัน และในช่วงวันที่ 1 มกราคม–9 สิงหาคม 2569 ได้รับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรภายในประเทศ คิดเป็นปริมาณเทียบเท่าข้าวสารประมาณ 3.67 ล้านตัน ส่งผลให้ปริมาณข้าวที่ BULOG บริหารจัดการสะสมรวมอยู่ที่ประมาณ 7 ล้านตัน ก่อนหักปริมาณที่มีการระบายและเคลื่อนย้ายออกจากคลังในช่วงเวลาดังกล่าว

ในช่วงต้นปีจนถึงวันที่ 9 สิงหาคม 2569 BULOG ได้ระบายข้าวออกจากคลังแล้วประมาณ 1.78 ล้านตันเพื่อรองรับภารกิจต่าง ๆ ได้แก่ โครงการช่วยเหลือด้านอาหาร โครงการรักษาเสถียรภาพอุปทานและราคาอาหาร (Food Supply and Price Stabilization: SPHP) การช่วยเหลือกรณีภัยพิบัติ ความต้องการของกระทรวงและหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงข้าราชการ กองทัพอินโดนีเซีย (Indonesian National Armed Forces: TNI) สำนักงานตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย (Indonesian National Police: Polri) กระทรวงกิจการสังคม หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการจำหน่ายเชิงพาณิชย์และภารกิจอื่น ๆ ส่งผลให้สต็อกคงเหลือ ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2569 อยู่ที่ 5.25 ล้านตัน ทั้งนี้ BULOG ระบุว่าสต็อกดังกล่าวมีการหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง มิใช่ปริมาณข้าวที่จัดเก็บไว้โดยไม่มีการนำไปใช้ เนื่องจากต้องมีการบริหารการหมุนเวียนสินค้าเพื่อรักษาคุณภาพและอายุการเก็บรักษาข้าวภายในคลัง

ด้านการรับซื้อผลผลิตภายในประเทศ BULOG ตั้งเป้ารับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรในปี 2569 คิดเป็นปริมาณเทียบเท่าข้าวสาร 4 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2568 ที่รับซื้อได้ประมาณ 3 ล้านตัน โดย ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2569 สามารถดำเนินการได้แล้ว 3.67 ล้านตัน หรือใกล้เคียงกับเป้าหมายประจำปี ขณะที่ในเดือนสิงหาคม BULOG ยังคงรับซื้อในอัตราเฉลี่ยประมาณ 5,000 ตันต่อวัน และคาดว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมาย 4 ล้านตันได้ภายในสิ้นเดือนกันยายน 2569 ทั้งนี้ การเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังยังดำเนินอยู่ในหลายพื้นที่ จึงมีความเป็นไปได้ที่ยอดรับซื้อจนถึงสิ้นปีจะสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้สรุป: อินโดนีเซียยังคงมีปริมาณสำรองข้าวในระดับสูง โดย BULOG มีสต็อกข้าว 5.25 ล้านตันกระจายอยู่ทั่วประเทศ ขณะที่การรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรภายในประเทศดำเนินไปในระดับสูงและใกล้บรรลุเป้าหมายประจำปี สถานการณ์ดังกล่าวช่วยสนับสนุนความเพียงพอของอุปทานข้าว การรักษาเสถียรภาพราคา และการดำเนินมาตรการด้านอาหารของภาครัฐ พร้อมทั้งช่วยสร้างช่องทางรองรับผลผลิตและความแน่นอนด้านตลาดให้แก่เกษตรกรภายในประเทศ

ที่มา: Detik News และ ANTARA News, วันที่ 10 สิงหาคม 2569

อินโดนีเซียยกระดับบทบาทในเครือข่ายห้องปฏิบัติการวินิจฉัยโรคสัตว์ระดับภูมิภาค

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียยกระดับบทบาทของประเทศในเครือข่ายความร่วมมือด้านสุขภาพสัตว์ระดับภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบห้องปฏิบัติการทางสัตวแพทย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจพบโรค การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา และการควบคุมโรคสัตว์โดยอาศัยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การดำเนินงานดังกล่าวได้รับการนำเสนอในการประชุม Coordination Meeting of the Veterinary Diagnostic Laboratory Network (VETLAB Network) with Directors of African and Asian Veterinary Laboratories ซึ่งจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่ของ International Atomic Energy Agency (IAEA) กรุงเวียนนา สาธารณรัฐออสเตรีย ระหว่างวันที่ 17–21 สิงหาคม 2569 มีผู้บริหารห้องปฏิบัติการทางสัตวแพทย์จากเอเชียและแอฟริกา ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญจาก IAEA, Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), World Organisation for Animal Health (WOAH) และห้องปฏิบัติการอ้างอิงของ WOAH เข้าร่วมประมาณ 50 คน

นาย Hendra Wibawa ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า อินโดนีเซียมีเครือข่าย Disease Investigation Centre (DIC) จำนวน 9 แห่ง กระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ โดยแต่ละแห่งรับผิดชอบสนับสนุนพื้นที่ประมาณ 3–5 จังหวัด ทำหน้าที่สอบสวนโรค เฝ้าระวังสถานการณ์โรค ตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ ตลอดจนสนับสนุนมาตรการป้องกันและควบคุมโรคสัตว์ในระดับประเทศ ระบบดังกล่าวช่วยให้หน่วยงานสามารถตรวจพบเชื้อก่อโรคได้รวดเร็วและจัดทำข้อมูลประกอบการประเมินสถานการณ์ได้อย่างเป็นระบบ

นอกเหนือจากเครือข่าย DIC อินโดนีเซียยังมีห้องปฏิบัติการระดับชาติที่รับผิดชอบงานเฉพาะด้าน ได้แก่ Pusat Veteriner Farma (PUSVETMA) ซึ่งดำเนินงานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชีวภาพทางสัตวแพทย์ รวมถึงวัคซีนและชีววัตถุ และ National Veterinary Drug Assay Laboratory (NVDAL) หรือ Balai Besar Pengujian Mutu dan Sertifikasi Obat Hewan (BBPMSOH) ซึ่งรับผิดชอบการควบคุมคุณภาพและตรวจวิเคราะห์ยาสัตว์ รวมถึงห้องปฏิบัติการที่สนับสนุนการประเมินคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ โครงสร้างดังกล่าวช่วยรองรับทั้งภารกิจด้านสุขภาพสัตว์ภายในประเทศและความร่วมมือทางวิชาการระดับภูมิภาค

สำหรับขีดความสามารถเฉพาะทาง DIC Wates มีบทบาทเป็น ASEAN Regional Reference Centre for Bioinformatics สนับสนุนการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลจีโนมของเชื้อก่อโรค ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการวินิจฉัยโรค การสอบสวนทางระบาดวิทยา การประเมินความเสี่ยง และการกำหนดมาตรการควบคุมโรค ขณะที่ BBPMSOH ทำหน้าที่เป็น ASEAN Regional Reference Laboratory for Animal Vaccine Testing และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ASEAN Standards for Animal Vaccines ครอบคลุมหลักเกณฑ์ด้านคุณภาพ ความปลอดภัย ประสิทธิภาพ และวิธีทดสอบวัคซีน รวมถึงการจัดทำ ASEAN Good Manufacturing Practices (GMP) for Animal Vaccines เพื่อยกระดับมาตรฐานกระบวนการผลิตวัคซีนสัตว์ในภูมิภาค

อินโดนีเซียยังเสนอให้จัดตั้ง Regional Reference-Laboratory Network for Animal Vaccine Testing เพื่อเพิ่มความร่วมมือด้านการทดสอบอ้างอิง การแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ และการพัฒนาศักยภาพห้องปฏิบัติการระหว่างประเทศ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเห็นว่าความร่วมมือดังกล่าวมีความสำคัญ เนื่องจากโรคสัตว์สามารถแพร่กระจายข้ามพรมแดน การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางระบาดวิทยา เทคโนโลยี และองค์ความรู้ด้านการตรวจวินิจฉัยจึงมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพระบบเตือนภัยล่วงหน้า การควบคุมโรค ตลอดจนการคุ้มครองภาคปศุสัตว์และความปลอดภัยอาหารของภูมิภาค

สรุป: อินโดนีเซียให้ความสำคัญกับการยกระดับระบบห้องปฏิบัติการทางสัตวแพทย์และการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือระดับภูมิภาค เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการตรวจวินิจฉัย การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา และการควบคุมโรคสัตว์ โดยอาศัยศักยภาพของเครือข่าย Disease Investigation Centre (DIC) และห้องปฏิบัติการเฉพาะทางที่มีบทบาทระดับ ASEAN ควบคู่กับการเสนอจัดตั้ง Regional Reference Laboratory Network for Animal Vaccine Testing ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูล เทคโนโลยี และความเชี่ยวชาญด้านการวินิจฉัยโรค รวมทั้งเสริมประสิทธิภาพระบบเตือนภัยล่วงหน้าและการควบคุมโรคสัตว์ข้ามพรมแดนในภูมิภาค

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 18 สิงหาคม 2569

การส่งออกสินค้าประมงจากบาตัมไปยังสิงคโปร์มีมูลค่า 125 พันล้านรูเปียห์ ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569

เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2569 สำนักงานประมงเมืองบาตัม (Batam City Fisheries Service) จังหวัดหมู่เกาะเรียว (Riau Islands)เปิดเผยว่า ในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคม 2569 เมืองบาตัมส่งออกสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมงไปยังสิงคโปร์ประมาณรวม 3,678 ตัน มูลค่า 125 พันล้านรูเปียห์ คิดเป็นประมาณร้อยละ 45 ของเป้าหมายมูลค่าการส่งออกประจำปี 2569 ซึ่งกำหนดไว้ที่ประมาณ 280 พันล้านรูเปียห์ ขณะที่เมื่อพิจารณาด้านปริมาณ การส่งออกดังกล่าวคิดเป็นประมาณร้อยละ 53 ของเป้าหมายทั้งปีที่กำหนดไว้ 7,000 ตัน

นาย Yudi Admajianto หัวหน้าสำนักงานประมงเมืองบาตัม ระบุว่า ข้อมูลการส่งออกดังกล่าวอ้างอิงจากสำนักงานกักกันอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Authority: IQA) โดยสินค้าประมงจากบาตัมถูกขนส่งไปยังสิงคโปร์ผ่านท่าเรือหลายแห่ง ได้แก่ ท่าเรือ Belakang Padang ท่าเรือ Tanjung Riau และท่าเรือ Sagulung ทั้งนี้ สิงคโปร์เป็นตลาดปลายทางของสินค้าประมงที่ส่งออกจากเมืองบาตัมตามข้อมูลที่รายงานในช่วงเวลาดังกล่าว

สินค้าส่งออกประกอบด้วยสัตว์น้ำที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจหลายประเภท ได้แก่ ปลาเก๋า (grouper) ปลากะพง (snapper) ปลาอินทรี (mackerel) ปลา sweetlips ปลา rabbitfish กุ้งขาวแวนนาไม (vannamei shrimp) หมึกกระดอง (cuttlefish) ปูและปูม้า (swimming crab) ตลอดจนกุ้งมังกร (lobster) โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากการทำประมงพื้นบ้านในน่านน้ำโดยรอบเมืองบาตัม โดยเฉพาะพื้นที่ Belakangpadang, Bulang และ Galang ลักษณะทางกายภาพของน่านน้ำบาตัม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นทะเลน้ำตื้นและบริเวณแนวปะการัง เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดชนิดสัตว์น้ำที่พบและเป็นสินค้าหลักของพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มปลาแนวปะการัง ปลาเก๋า และปลากะพง

สำนักงานประมงเมืองบาตัมคาดว่าเป้าหมายการส่งออกประจำปี 2569 มีโอกาสบรรลุตามที่กำหนด เนื่องจากภายในเดือนพฤษภาคมสามารถส่งออกได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของเป้าหมายด้านปริมาณแล้ว อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานในช่วงที่เหลือของปียังคงขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสภาพอากาศและความพร้อมในการดำเนินงานด้านการผลิตและการขนส่ง สำหรับปี 2568 บาตัมส่งออกสินค้าประมงรวม 6,406 ตัน มูลค่า 263 พันล้านรูเปียห์ สูงกว่าเป้าหมายมูลค่าการส่งออกที่กำหนดไว้ 250 พันล้านรูเปียห์ โดยในปี 2569 หน่วยงานท้องถิ่นได้ปรับปรุงเป้าหมายการส่งออก ควบคู่กับการสนับสนุนเครื่องมือประมงและเครื่องยนต์เรือแก่ชาวประมง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการทำประมง

สรุป: การส่งออกสินค้าประมงของเมืองบาตัมไปยังสิงคโปร์ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2569 มีแนวโน้มขยายตัวในระดับที่สอดคล้องกับเป้าหมายประจำปี โดยมีปริมาณส่งออก 3,678 ตัน มูลค่า 125 พันล้านรูเปียห์ หรือคิดเป็นร้อยละ 53 ของเป้าหมายด้านปริมาณและร้อยละ 45 ของเป้าหมายด้านมูลค่า สินค้าส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการทำประมงพื้นบ้านในน่านน้ำรอบบาตัม ขณะที่ภาครัฐให้การสนับสนุนเครื่องมือและเครื่องยนต์เรือเพื่อเพิ่มผลิตภาพของชาวประมง อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายการส่งออกตลอดปี 2569 ยังขึ้นอยู่กับสภาพอากาศและปัจจัยด้านการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

ภาคเกษตรอินโดนีเซียขยายตัวในตลาดโลก การส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

การค้าสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง หลังจากมูลค่าการส่งออกในปี 2568 เพิ่มขึ้นสูงที่สุดครั้งหนึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และยังรักษาอัตราการเติบโตได้ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ขณะเดียวกัน การนำเข้าสินค้าเกษตรปรับตัวลดลง อินโดนีเซียยังกลับมาส่งออกข้าวไปยังมาเลเซียอีกครั้งภายหลังมีผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ โดยการส่งออกล็อตแรกมีปริมาณ 1,000 ตัน ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงการเฉลิมฉลองครบรอบ 81 ปีแห่งการประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Statistics Indonesia: BPS) ระบุว่า ในปี 2568 มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งสินค้าเกษตรสดและผลิตภัณฑ์แปรรูปอยู่ที่ประมาณ 756.69 ล้านล้านรูเปียห์ เพิ่มขึ้น 166.71 ล้านล้านรูเปียห์ หรือร้อยละ 28.26 จากปีก่อนหน้า ส่วนมูลค่าการนำเข้าลดลงเหลือประมาณ 389.95 ล้านล้านรูเปียห์ ลดลง 41.68 ล้านล้านรูเปียห์ หรือร้อยละ 9.66 เมื่อเทียบกับปี 2567 หากพิจารณาระยะยาว มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียเพิ่มจากประมาณ 64.61 ล้านล้านรูเปียห์ในปี 2546 เป็น 756.69 ล้านล้านรูเปียห์ในปี 2568 หรือเพิ่มขึ้นมากกว่า 11 เท่า

แนวโน้มการเติบโตยังคงดำเนินต่อเนื่องในปี 2569 โดยระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน มูลค่าการส่งออกสินค้าในกลุ่มเกษตรปาล์ม และประมงอยู่ที่ 2.59 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.84 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เฉพาะเดือนมิถุนายน 2569 มีมูลค่าการส่งออก 485.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งมาจากการส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (Crude Palm Oil: CPO) และผลิตภัณฑ์อนุพันธ์ (Derivative products) ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.32 ในช่วงครึ่งแรกของปี โดยราคาน้ำมันปาล์มในตลาดโลกที่อยู่ในระดับสูงช่วยเพิ่มมูลค่าการส่งออกของประเทศ

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า ผลการดำเนินงานดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ การเพิ่มปริมาณการผลิต การใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรทางการเกษตร การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปขึ้นปลาย ตลอดจน การขยายตลาดต่างประเทศ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าสินค้าสำคัญ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน กาแฟ โกโก้ มะพร้าว เครื่องเทศ และสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเพิ่มรายได้จากการส่งออก พร้อมลดการพึ่งพาสินค้านำเข้า

ด้านตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า การผลิตข้าวเพิ่มขึ้น 4.07 ล้านตัน หรือร้อยละ 13.29 ขณะที่ปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลอยู่ที่ประมาณ 5.2 ล้านตัน ซึ่งเป็นระดับสูงเป็นประวัติการณ์ ดัชนีราคาเกษตรกรได้รับเทียบกับต้นทุนและราคาสินค้าที่เกษตรกรต้องจ่าย (Farmer Terms of Trade : NTP) อยู่ที่ 127.84 สูงที่สุดในรอบกว่า 3 ทศวรรษ ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 5.74 รัฐบาลจึงเตรียมเดินหน้าพัฒนาการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และการเปิดตลาดต่างประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรอินโดนีเซีย

สรุป: ภาคเกษตรอินโดนีเซียยังคงมีแนวโน้มขยายตัวจากการเพิ่มขึ้นของการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปขึ้นปลาย และการขยายตลาดส่งออก โดยเฉพาะสินค้าเกษตรสำคัญ เช่น น้ำมันปาล์ม กาแฟ โกโก้ มะพร้าว และเครื่องเทศ ขณะเดียวกัน การเพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวและปริมาณข้าวสำรองของรัฐบาลช่วยเสริมความมั่นคงด้านอาหารและเปิดโอกาสให้อินโดนีเซียกลับมาส่งออกข้าวได้อีกครั้ง แนวโน้มขยายตัวดังกล่าวมีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ลดการพึ่งพาการนำเข้า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรอินโดนีเซียในตลาดต่างประเทศ

อินโดนีเซียเร่งเพิ่มการผลิตกระเทียม ลดการพึ่งพาการนำเข้า

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งดำเนินการเพิ่มการผลิตกระเทียมภายในประเทศ โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจำนวน 55.65 พันล้านรูเปียห์ สำหรับพัฒนาพื้นที่ผลิตในเขตเกาะลมบกตะวันออก (East Lombok) และเขตนูซาเต็งการาตะวันตก (West Nusa Tenggara) เพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกและเพิ่มความพร้อมของปัจจัยการผลิต นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า รัฐบาลจะสนับสนุนการพัฒนาการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจัดหาเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร

งบประมาณดังกล่าวประกอบด้วยเงินสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ปลูกกระเทียม 658 เฮกตาร์ มูลค่า 52.64 พันล้านรูเปียห์ พร้อมระบบชลประทานแบบสูบน้ำจำนวน 15 หน่วย รถไถเดินตามจำนวน 9 เครื่อง และเครื่องสูบน้ำ 17 เครื่อง รวมวงเงินสนับสนุนทั้งหมด 55.65 พันล้านรูเปียห์ มาตรการเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลดข้อจำกัดด้านน้ำ และเพิ่มความสามารถของเกษตรกรในการขยายพื้นที่เพาะปลูก

ปัจจุบันอินโดนีเซียยังพึ่งพากระเทียมนำเข้าในสัดส่วนสูง โดยปริมาณการผลิตภายในประเทศอยู่ที่ประมาณ 39,000–40,000 ตันต่อปี ขณะที่ความต้องการบริโภคของประเทศมีประมาณ 600,000 ตันต่อปี ส่งผลให้ต้องนำเข้ากระเทียมประมาณร้อยละ 90–95 ของความต้องการทั้งหมด รัฐบาลจึงกำหนดให้การเพิ่มผลผลิตและการขยายพื้นที่เพาะปลูกเป็นมาตรการสำคัญในการลดความเสี่ยงด้านอุปทานและเพิ่มความมั่นคงของสินค้าอาหารภายในประเทศ

การปลูกกระเทียมในเขตลมบกตะวันออกเป็นส่วนหนึ่งของโครงการปลูกพร้อมกันในพื้นที่ 17 จังหวัด ซึ่งมีพื้นที่ศักยภาพรวมประมาณ 2,593.1 เฮกตาร์ โดยกิจกรรมดังกล่าวดำเนินการร่วมกับโครงการด้านความมั่นคงทางอาหารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย นอกเหนือจากการปลูกกระเทียม ยังมีการเก็บเกี่ยวผลผลิตและการเปิดใช้คลังสินค้าสำหรับสนับสนุนระบบสำรองอาหาร เพื่อเพิ่มความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานตลอดห่วงโซ่การผลิต

อินโดนีเซียเคยสามารถผลิตกระเทียมได้เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศในช่วงปี 2537–2538 หน่วยงานภาครัฐจึงเห็นว่ายังมีศักยภาพในการฟื้นฟูการผลิตให้กลับมาอยู่ในระดับที่ลดการพึ่งพาต่างประเทศได้ อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานจำเป็นต้องครอบคลุมการพัฒนาพันธุ์ การบริหารพื้นที่เพาะปลูก ระบบน้ำ เครื่องจักรกลทางการเกษตร และการสร้างรายได้ที่เหมาะสมให้แก่เกษตรกร เพื่อให้การขยายการผลิตสามารถดำเนินต่อเนื่องในระยะยาว

สรุป: การสนับสนุนงบประมาณและปัจจัยการผลิตสำหรับขยายพื้นที่ปลูกกระเทียมสะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลอินโดนีเซียในการลดการพึ่งพาการนำเข้า ซึ่งปัจจุบันยังอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 90–95 ของความต้องการบริโภคภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การเพิ่มผลผลิตให้สามารถดำเนินต่อเนื่องในระยะยาวจำเป็นต้องพัฒนาควบคู่กันทั้งด้านพันธุ์ ระบบชลประทาน เครื่องจักรกลการเกษตร การบริหารพื้นที่เพาะปลูก และรายได้ของเกษตรกร เพื่อให้การขยายการผลิตมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงด้านอุปทานอาหารของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 20 สิงหาคม 2569

MSC ชีการกำประมงอย่างยั่งยืนช่วยเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซีย

สภาการจัดการทางทะเล (Marine Stewardship Council : MSC) ระบุว่า การบริหารจัดการประมงตามหลักความยั่งยืนสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซียในตลาดโลก พร้อมสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจควบคู่กับการรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรทางทะเล นาย Hirnen Syofyanto ผู้อำนวยการโครงการของ MSC Indonesia กล่าวว่า การประมงที่นำเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานด้านความยั่งยืนกับโอกาสทางการค้าในตลาดต่างประเทศ

ข้อมูลของสมาคมประมงเบ็ดตัวและเบ็ดมือแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Pole & Line and Handline Fisheries Association : AP2HI) ณ เดือนมีนาคม 2569 ระบุว่า ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายที่ได้รับฉลากรับรอง MSC เพิ่มขึ้นร้อยละ 24 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผลิตภัณฑ์เหล่านี้สามารถเข้าสู่ตลาดสำคัญ ได้แก่ สหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการจัดการทรัพยากรและมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลมีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสทางการตลาดของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซีย

ในระดับโลก ข้อมูลของ MSC ระบุว่า ประมาณร้อยละ 54 ของปริมาณการจับปลาที่นำทั่วโลกมาจากการประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน MSC โดยอินโดนีเซียเป็นหนึ่งในประเทศที่กำลังพัฒนาระบบการจัดการประมงที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังกล่าว การรับรองให้ความสำคัญกับสถานะของทรัพยากรสัตว์น้ำ ผลกระทบของการทำประมงต่อระบบนิเวศ และประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการประมง ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้ซื้อและผู้บริโภคในตลาดต่างประเทศให้ความสำคัญเพิ่มขึ้น

ปัจจุบันอินโดนีเซียมีการประมงจำนวน 6 แห่งที่เข้าร่วมโครงการปรับปรุงการประมงของ MSC (MSC Improvement Program) ซึ่งเป็นกลไกสนับสนุนกิจการประมงที่ยังไม่พร้อมเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐาน MSC ให้สามารถปรับปรุงระบบการจัดการและการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด โดยครอบคลุมการจัดเก็บข้อมูล การบริหารจัดการทรัพยากร การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับปรุงระบบกำกับดูแล เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินตามมาตรฐาน MSC ในอนาคต

MSC เห็นว่า การพัฒนาประมงอย่างยั่งยืนควรดำเนินการเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ไม่จำกัดเฉพาะกิจการที่มีความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐานแล้วเท่านั้น การสนับสนุนผู้ประกอบการให้ปรับปรุงแนวทางทำประมงอย่างเป็นขั้นตอนจะช่วยรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำ เพิ่มความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มาและการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ ตลอดจนเพิ่มโอกาสของสินค้าประมงอินโดนีเซียในการเข้าสู่ตลาดที่กำหนดเงื่อนไขด้านความยั่งยืนในระดับสูง

สรุป: การรับรองและการพัฒนาการประมงตามมาตรฐานของสภาการจัดการทางทะเล (Marine Stewardship Council : MSC) มีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซีย โดยเฉพาะปลาที่นำในตลาดที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างรับผิดชอบ การเพิ่มจำนวนกิจการประมงที่เข้าสู่ MSC Improvement Program จะช่วยยกระดับระบบจัดเก็บข้อมูล การบริหารทรัพยากร การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และระบบกำกับดูแล ซึ่งนอกจากจะช่วยรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำแล้ว ยังช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์และสนับสนุนการเข้าถึงตลาดที่มีข้อกำหนดด้านความยั่งยืนในระดับสูง

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 20 สิงหาคม 2569

อินโดนีเซียเร่งควบคุมโรคใบร่วง PESTALOTIOPSIS ในสวนยาง ป้องกันผลกระทบต่อผลผลิตน้ำยาง

เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2569 บริษัท PT Riset Perkebunan Nusantara (RPN) ดำเนินมาตรการควบคุมโรคใบร่วงจากเชื้อรา *Pestalotiopsis* sp. ในแปลงทดลองยางพารา Sungei Putih เขต Deli Serdang จังหวัดสุมาตราเหนือ หลังพบว่าโรสดังกล่าวมีความเสี่ยงต่อผลผลิตยางพารา เนื่องจากเชื้อราสามารถเข้าทำลายทรงพุ่มและใบ ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสง และอาจทำให้ปริมาณผลผลิตน้ำยางลดลงอย่างมีนัยสำคัญหากไม่ได้รับการควบคุมอย่างเหมาะสม ([Antara News][1])

Dr. Tri Rapani Febbiyanti นักวิจัยจากหน่วยวิจัย Sungei Putih (Sungei Putih Research Unit) ระบุว่าทีมวิจัยและเจ้าหน้าที่ภาคสนามได้นำแนวทางการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (Integrated Pest Management: IPM) มาใช้ โดยฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อราบริเวณทรงพุ่มด้วยเครื่องพ่นแบบละอองฝอย (mist blower) ควบคู่กับการกำจัดวัชพืชและการรักษาสุขอนามัยบริเวณโคนต้น รวมถึงติดตามระดับความรุนแรงของโรคในพื้นที่ตัวอย่างอย่างต่อเนื่อง เพื่อควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อสาเหตุโรคและลดความเสียหายต่อยาง

นอกจากมาตรการควบคุมโรคโดยตรง RPN ยังเพิ่มการจัดการธาตุอาหารเพื่อเร่งการสร้างใบชุดใหม่และเพิ่มความสมบูรณ์ของต้นยาง โดยกำหนดมาตรการภาคสนามจากการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนการควบคุมโรคกับความเสียหายของผลผลิตน้ำยางที่อาจเกิดขึ้น การกำหนดความถี่ในการพ่นสารและอัตราการให้ธาตุอาหารจึงต้องคำนึงถึงทั้งประสิทธิภาพทางชีวภาพและความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของการผลิต

สถานการณ์โรค *Pestalotiopsis* ในจังหวัดสุมาตราเหนือยังมีระดับความรุนแรงแตกต่างกันตามพื้นที่ อย่างไรก็ตาม สภาพอากาศชื้นอาจเอื้อต่อการพัฒนาและแพร่กระจายของสปอร์ ส่งผลให้เกิดการร่วงของใบในวงกว้างและลดความสามารถในการผลิตน้ำยาง ทั้งนี้ Rubber Research Center ของ RPN เตรียมนำผลจากการดำเนินงานในแปลงทดลองของหน่วยวิจัย Sungei Putih มาจัดทำข้อเสนอแนะทางเทคนิคสำหรับเกษตรกรและผู้บริหารจัดการสวนยางในสุมาตราเหนือ รวมถึงพื้นที่ผลิตยางพาราอื่นของอินโดนีเซีย

สรุป: โรคใบร่วงจากเชื้อรา *Pestalotiopsis* sp. เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญต่อผลผลิตยางพาราของอินโดนีเซีย เนื่องจากมีผลโดยตรงต่อพื้นที่ใบ กระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสง และปริมาณน้ำยาง บริษัท PT Riset Perkebunan Nusantara (RPN) จึงใช้การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน ครอบคลุมการใช้สารป้องกันกำจัดเชื้อรา การจัดการวัชพืช การเสริมธาตุอาหาร และการติดตามระดับการระบาดอย่างเป็นระบบ พร้อมเตรียมพัฒนาแนวทางดังกล่าวเพื่อประยุกต์ใช้ในพื้นที่ปลูกยางพาราอื่นของประเทศ

ที่มา: ANTARA News, วันที่ 26 สิงหาคม 2569

อินโดนีเซียเข้มงวดการกระจายลูกไก่ไข่เชิงพาณิชย์ เปิดโอกาสให้เกษตรกรรายย่อยเข้าถึงพันธุ์สัตว์

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเพิ่มการกำกับดูแลการกระจายลูกไก่ไข่พันธุ์การค้าอายุ 1 วัน (Day-Old Chick Final Stock: DOC FS) เพื่อให้เกษตรกรนอกบริษัทผู้ผลิตพันธุ์สัตว์ปีกและบริษัทที่ดำเนินธุรกิจแบบครบวงจรสามารถเข้าถึงลูกไก่สำหรับการเลี้ยงได้อย่างเหมาะสม อ้างอิงกฎกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 10 ปี 2024 กำหนดให้ DOC FS ไม่น้อยกว่าร้อยละ 98 ต้องกระจายให้แก่ผู้เลี้ยงภายนอกบริษัท ขณะที่บริษัทผู้ผลิตพันธุ์หรือบริษัทครบวงจรสามารถใช้เพื่อกิจการภายในได้ไม่เกินร้อยละ 2

มาตรการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการจัดระเบียบโครงสร้างอุตสาหกรรมไก่ไข่ เพื่อป้องกันการกระจุกตัวของปัจจัยการผลิตในบริษัทผู้ผลิตพันธุ์หรือบริษัทครบวงจร เนื่องจาก DOC เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเริ่มต้นการเลี้ยงและมีความสัมพันธ์โดยตรงกับจำนวนประชากรไก่ไข่และปริมาณการผลิตไข่ของประเทศ กระทรวงเกษตรจึงให้ความสำคัญกับการกระจายพันธุ์สัตว์อย่างเป็นสัดส่วนและการรักษาพื้นที่ทางธุรกิจสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายย่อย

กระทรวงเกษตรฯ เตรียมปรับปรุงฐานข้อมูลครอบคลุมจำนวนประชากรไก่ ความจุโรงเรือน การผลิตและการกระจาย DOC ตลอดจนปริมาณการผลิตและการรับซื้อไข่ พร้อมเพิ่มการติดตามการเคลื่อนย้าย DOC FS ระหว่างพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่น ฐานข้อมูลดังกล่าวจะใช้ตรวจสอบความสมดุลระหว่างจำนวนสัตว์และกำลังการผลิต เพื่อลดความเสี่ยงจากภาวะไข่ล้นตลาดหรืออุปทานไม่เพียงพอต่อความต้องการ

รัฐบาลยังสนับสนุนการปลดระวางไก่ไข่อายุมากกว่า 90 สัปดาห์ และส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจด้านอาหารรับซื้อไก่ปลดระวางในรูปซาก เพื่อช่วยปรับสมดุลกำลังการผลิตกับความต้องการของตลาด ควบคู่กับมาตรการสนับสนุนความเพียงพอของอาหารสัตว์ การรวมกลุ่มด้านการผลิตและการตลาดผ่านสมาคมและสหกรณ์ ตลอดจนการขยายช่องทางตลาดให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์

สรุป: อินโดนีเซียกำลังเพิ่มการกำกับดูแลอุตสาหกรรมไก่ไข่ตั้งแต่ต้นน้ำ โดยกำหนดให้ DOC FS อย่างน้อยร้อยละ 98 กระจายสู่เกษตรกรภายนอกบริษัท และจำกัดการใช้ภายในบริษัทผู้ผลิตพันธุ์หรือบริษัทครบวงจรไม่เกินร้อยละ 2 พร้อมพัฒนาฐานข้อมูลประชากรสัตว์ การผลิต DOC และการผลิตไข่ มาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาสมดุลของอุปทาน สร้างโอกาสให้เกษตรกรรายย่อยเข้าถึงปัจจัยการผลิต และลดการกระจุกตัวของธุรกิจการเลี้ยงไก่ไข่ในห่วงโซ่อุตสาหกรรม

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 26 สิงหาคม 2569

อินโดนีเซียเตรียมฟื้นฟูสวนโกโก้ รองรับเป้าหมายการผลิต 634,000 ตัน ภายในปี 2572

กระทรวงประสานงานด้านกิจการอาหารอินโดนีเซีย (Coordinating Ministry for Food Affairs) เปิดเผยแผนฟื้นฟูสวนโกโก้ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายเพิ่มผลผลิตโกโก้ของประเทศเป็น 634,000 ตันภายในปี 2572 พร้อมยกระดับความยั่งยืนของภาคการผลิต นาง Nani Hendiarti รองผู้ประสานงานด้านการเข้าถึงและความมั่นคงทางอาหาร ระบุว่า สวนโกโก้ในหลายพื้นที่มีต้นโกโก้อายุมาก จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการฟื้นฟูควบคู่กับการจัดหาเมล็ดพันธุ์และพันธุ์ปลูกที่มีคุณภาพ

แนวทางของรัฐบาลครอบคลุมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปขึ้นปลาย และการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร รวมถึงการนำหลักเกษตรกรรมยั่งยืน ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) และการอนุรักษ์ทรัพยากรมาใช้ในกระบวนการผลิต ทั้งนี้ โกโก้และปาล์มน้ำมันจัดอยู่ในกลุ่มสินค้าเกษตร 7 รายการที่รัฐบาลอินโดนีเซียให้ความสำคัญภายใต้นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตภายในประเทศและเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

ภาคการผลิตโกโก้ของอินโดนีเซียยังเผชิญความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งอาจกระทบต่อผลิตภาพ ความต่อเนื่องของอุปทาน และรายได้ของเกษตรกร รัฐบาลจึงดำเนินโครงการร่วมกับหน่วยงานและภาคีด้านการพัฒนา เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการพื้นที่ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกร การตรวจสอบย้อนกลับ การเข้าถึงตลาด แหล่งเงินทุน และการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรรายย่อย

สรุป: อินโดนีเซียเตรียมใช้การฟื้นฟูสวนโกโก้เป็นมาตรการสำคัญในการเพิ่มผลผลิตสู่เป้าหมาย 634,000 ตันภายในปี 2572 โดยให้ความสำคัญกับการทดแทนต้นโกโก้อายุมาก การใช้พันธุ์คุณภาพ การเพิ่มผลิตภาพ การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป และระบบตรวจสอบย้อนกลับ ควบคู่กับการปรับระบบการผลิตให้รองรับ Climate Change และข้อกำหนดด้านความยั่งยืนของตลาดต่างประเทศ ซึ่งมีผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของโกโก้อินโดนีเซียในระยะต่อไป

ที่มา: ANTARA News, วันที่ 27 สิงหาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดเตรียมเครื่องสูบน้ำ 56,000 เครื่อง เพื่อบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งทั่วประเทศ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจัดเตรียมเครื่องสูบน้ำจำนวน 56,000 เครื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 เพื่อใช้เป็นมาตรการบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้งและรักษาระดับการผลิตอาหาร ท่ามกลางความเสี่ยงจากฤดูแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมาตรการใช้เครื่องสูบน้ำเพื่อการเกษตรถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการรักษาปริมาณน้ำสำหรับพื้นที่นาข้าว และสนับสนุนเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศ

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า การใช้เครื่องสูบน้ำเป็นแนวทางที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วในการบรรเทาผลกระทบจากภาวะแห้งแล้ง รัฐบาลจึงเร่งกระจายเครื่องสูบน้ำไปยังพื้นที่ผลิตข้าวที่ยังมีแหล่งน้ำรองรับ ทั้งนี้ ประสบการณ์จากปรากฏการณ์ El Niño ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า ความพร้อมของทรัพยากรน้ำเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาระดับการผลิตอาหาร

มาตรการดังกล่าวดำเนินการควบคู่กับการพัฒนาระบบการเกษตรให้ทันสมัย ผ่านการสนับสนุนเครื่องมือและเครื่องจักรกลการเกษตร (Alsintan) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและเสริมสร้างขีดความสามารถของเกษตรกรในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร (Directorate General of Agricultural Infrastructure and Facilities: Ditjen PSP) กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า กระทรวงฯ อยู่ระหว่างเร่งกระจายเครื่องสูบน้ำไปยังพื้นที่ประสบภัยแล้ง โดยเฉพาะพื้นที่ผลิตข้าวที่ยังมีแหล่งน้ำผิวดินรองรับ เช่น แม่น้ำ สระเก็บน้ำ อ่างเก็บน้ำ และคลองชลประทาน

จากเครื่องสูบน้ำทั้งหมด 56,000 เครื่อง มีการส่งมอบให้แก่ผู้รับประโยชน์แล้วประมาณ 11,000 เครื่อง ขณะที่อีกประมาณ 20,000 เครื่องอยู่ระหว่างกระบวนการจัดสรรตามข้อเสนอของรัฐบาลท้องถิ่น โดยจะเร่งติดตั้งเครื่องสูบน้ำในพื้นที่นาที่ได้รับผลกระทบ เพื่อให้เกษตรกรยังสามารถเพาะปลูกและรักษาผลิตภาพในช่วงฤดูแล้ง นอกจากนี้ กระทรวงฯ ยังสนับสนุนรถแทรกเตอร์สองล้อ รถแทรกเตอร์สี่ล้อ เครื่องดำนา (Rice transplanter) รถเกี่ยวนา (Combine harvester) และอุปกรณ์เครื่องจักรกลการเกษตรประเภทอื่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดระยะเวลาการเพาะปลูก และลดการสูญเสียผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว

สรุป: การจัดสรรเครื่องสูบน้ำและเครื่องจักรกลการเกษตรเป็นมาตรการสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยแล้ง โดยมุ่งรักษาพื้นที่เพาะปลูก เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเสริมสร้างความสามารถของภาคเกษตรในการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 27 กรกฎาคม 2569

งานวิจัยของ UNIVERSITAS PERTAMINA พัฒนาแบบจำลองเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไบโอไฮโดรคาร์บอนจากยางธรรมชาติ

อินโดนีเซียมีศักยภาพสูงในการพัฒนาไบโอไฮโดรคาร์บอนจากยางธรรมชาติ เพื่อสนับสนุนกระบวนการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงาน ในฐานะประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่อันดับสองของโลก ซึ่งมีปริมาณการผลิตประมาณ 2.6 ล้านตันต่อปี การนำยางธรรมชาติมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตพลังงานสามารถเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตรและสนับสนุนความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปยางธรรมชาติเป็นไบโอไฮโดรคาร์บอนยังมีข้อจำกัด เนื่องจากต้องดำเนินการทดลองหลายขั้นตอนเพื่อกำหนดสภาวะการผลิตที่เหมาะสมที่สุด เพื่อลดข้อจำกัดดังกล่าว Dr. Laksmi Dewi Kasmiarno ผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานชีวภาพและอาจารย์ประจำหลักสูตรวิศวกรรมเคมีของ Universitas Pertamina (UPER) พร้อมคณะนักวิจัยจากหลายสถาบัน ได้พัฒนาแบบจำลองจลนพลศาสตร์สถานะสารระเหย (volatile-state kinetics) สำหรับคาดการณ์ผลการแปรรูปยางธรรมชาติเป็นไบโอไฮโดรคาร์บอน

แบบจำลองดังกล่าวช่วยให้สามารถประมาณชนิดและปริมาณของไบโอไฮโดรคาร์บอนที่จะเกิดขึ้นภายใต้สภาวะไพโรไลซิส (pyrolysis) ที่แตกต่างกัน ก่อนดำเนินการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยกระบวนการไพโรไลซิสเป็นการให้ความร้อนแก่ยางธรรมชาติที่อุณหภูมิประมาณ 300–600 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจนต่ำ เป็นเวลาประมาณ 30 นาที ความร้อนจะทำให้สายโซ่โมเลกุลขนาดยาวของยางแตกตัวเป็นสารประกอบที่มีโครงสร้างซับซ้อนน้อยลง

สารประกอบที่ระเหยออกมาจะถูกทำให้เย็นจนควบแน่นกลายเป็นน้ำมันไบโอไฮโดรคาร์บอน ส่วนที่เหลือจะอยู่ในรูปกากซึ่งมีศักยภาพนำไปใช้เป็นแหล่งพลังงานได้ การควบคุมอุณหภูมิและระยะเวลาดำเนินกระบวนการอย่างเหมาะสมช่วยเพิ่มสัดส่วนผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและลดปริมาณของเสีย ผลการวิจัยพบว่า ไบโอไฮโดรคาร์บอนที่ผลิตได้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซลเชิงพาณิชย์ มีค่าความร้อนอยู่ที่ 43.8–45.3 เมกะจูลต่อกิโลกรัม และภายใต้สภาวะที่เหมาะสม ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการไพโรไลซิสประมาณร้อยละ 84.5 อยู่ในรูปของเหลว ซึ่งประกอบด้วยสารที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ได้แก่ limonene, toluene และ xylene

สรุป: แบบจำลอง volatile-state kinetics สามารถลดขั้นตอนการทดลองและสนับสนุนการกำหนดสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตไบโอไฮโดรคาร์บอนจากยางธรรมชาติ ผลการศึกษายังเป็นพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์สำหรับพัฒนาเทคโนโลยีแปรรูปชีวมวลที่มีประสิทธิภาพ และอาจประยุกต์ใช้กับชีวมวลประเภทอื่นในอนาคต

ที่มา: Sudut Berita, วันที่ 28 กรกฎาคม 2569

รัฐบาลอินโดนีเซียปรับลดขั้นตอนห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรผ่านสหกรณ์หมู่บ้านและชุมชน

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยในการแถลงข่าวเกี่ยวกับร่างระเบียบประธานาธิบดีว่าด้วยการบริหารจัดการสหกรณ์หมู่บ้านและชุมชน Merah Putih (Koperasi Desa/Kelurahan Merah Putih: KDKMP) ว่า รัฐบาลมีแผนปรับลดขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรจากเดิม 8 ขั้นตอน เหลือ 3 ขั้นตอน ผ่านกลไกการดำเนินงานของ KDKMP

โครงสร้างห่วงโซ่อุปทานรูปแบบใหม่จะเชื่อมโยงเกษตรกรกับสหกรณ์ และเชื่อมโยงสหกรณ์กับประชาชนโดยตรง จากการคำนวณสินค้าเกษตรจำนวน 9 ชนิด พบว่า ผู้ค้าคนกลางในภาคเกษตรได้รับกำไรรวมประมาณ 313 ล้านล้านรูเปียห์ หากสหกรณ์ได้รับส่วนแบ่งประมาณ 50 ล้านล้านรูเปียห์ จะมีมูลค่าประมาณ 263 ล้านล้านรูเปียห์ที่สามารถกลับคืนสู่เกษตรกรและหมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจระดับหมู่บ้าน

นอกเหนือจากการลดขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานแล้ว KDKMP ยังช่วยให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งจำหน่ายปุ๋ยที่อยู่ใกล้พื้นที่เพาะปลูกมากขึ้น การจัดตั้งสหกรณ์ Merah Putih ในพื้นที่ระดับหมู่บ้านและชุมชนจะช่วยส่งเสริมการหมุนเวียนของเงินในท้องถิ่น ลดบทบาทของผู้ค้าคนกลาง ยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร และเพิ่มกำลังซื้อของประชาชน

รัฐบาลตั้งเป้าให้สหกรณ์หมู่บ้านและชุมชน Merah Putih ประมาณ 25,000 แห่ง เริ่มดำเนินงานระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน 2569 และเพิ่มจำนวนเป็น 35,862 แห่งภายในสิ้นปี 2569 นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร แสดงความหวังว่า ระเบียบประธานาธิบดีว่าด้วยการบริหารจัดการ KDKMP จะแล้วเสร็จภายในสัปดาห์นี้ เพื่อใช้เป็นฐานทางกฎหมายสำหรับการดำเนินโครงการ

สรุป: การดำเนินงานของ KDKMP มีเป้าหมายเพื่อลดขั้นตอนในห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร เพิ่มสัดส่วนรายได้ที่กลับคืนสู่เกษตรกร ขยายช่องทางการเข้าถึงปัจจัยการผลิต และส่งเสริมการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจภายในหมู่บ้านและชุมชน

ที่มา: Antara News, วันที่ 28 กรกฎาคม 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเร่งพัฒนาการเลี้ยงสุกร เสริมความเข้มแข็งแก่เกษตรกรรายย่อย

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเดินหน้าส่งเสริมการพัฒนาการเลี้ยงสุกรในปี 2569 เพื่อเพิ่มจำนวนประชากรสุกร ยกกระดับผลิตภาพ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่การประกอบอาชีพของเกษตรกรรายย่อยอย่างยั่งยืน โดยโครงการดังกล่าวกำหนดกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 กลุ่มในหลายพื้นที่ แต่ละกลุ่มมีแผนได้รับการสนับสนุนสุกรอายุประมาณ 6 เดือน จำนวน 10 ตัว ประกอบด้วยสุกรเพศผู้ 1 ตัว และสุกรเพศเมีย 9 ตัว พร้อมทั้งอาหารสัตว์ ยารักษาโรค และวิตามิน เพื่อสนับสนุนการเลี้ยงและการขยายพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า การดำเนินโครงการไม่ได้ให้ความสำคัญเฉพาะการเพิ่มจำนวนสุกรเท่านั้น แต่ยังมุ่งให้สัตว์มีสุขภาพสมบูรณ์ มีสมรรถนะการผลิตที่เหมาะสม และสามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาอาชีพปศุสัตว์ของเกษตรกรในระยะยาว การดำเนินงานจึงครอบคลุมการจัดการเลี้ยงที่เหมาะสม การจัดหาอาหารสัตว์ให้เพียงพอต่อความต้องการทางโภชนาการ การเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ (biosecurity) การเฝ้าระวังและดูแลสุขภาพสัตว์ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรด้านการบริหารจัดการฟาร์มและการดำเนินธุรกิจปศุสัตว์

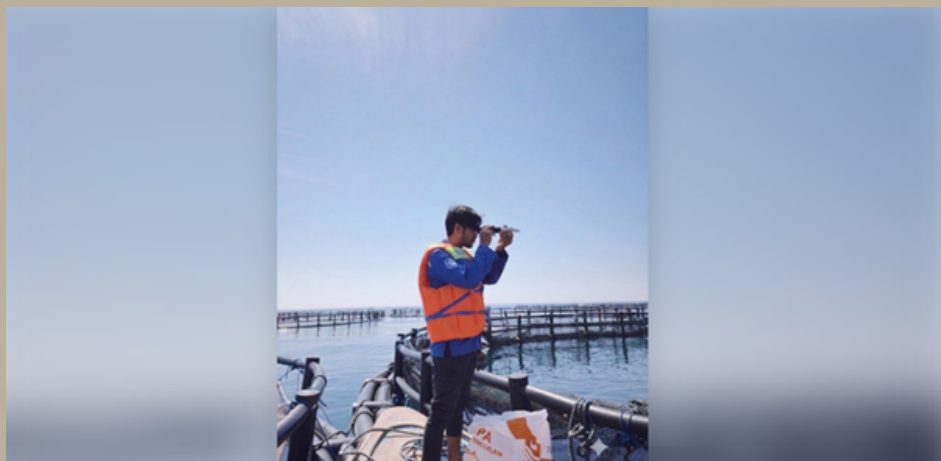
ในส่วนของการคัดเลือกผู้รับการสนับสนุน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการสำรวจ ตรวจสอบ และยืนยันคุณสมบัติของกลุ่มเกษตรกรเป็นลำดับ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้รับประโยชน์มีความพร้อมทั้งด้านเทคนิคและการบริหารจัดการองค์กร ปัจจุบันหลายพื้นที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อม ได้แก่ จังหวัดปาปัวตะวันตกเฉียงใต้ กาลิมันตันตะวันตก และลัมปุง โดยในปาปัวตะวันตกเฉียงใต้ กลุ่มเป้าหมาย 8 จาก 10 กลุ่มได้จัดเตรียมเอกสารครบถ้วนและพร้อมรับการตรวจสอบภาคสนาม ขณะที่อีก 2 กลุ่มอยู่ระหว่างดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนด ส่วนในกาลิมันตันตะวันตกมี 5 กลุ่มอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อม และในลัมปุงมี 2 กลุ่มผ่านการตรวจสอบแล้ว ขณะที่ยังมีการพิจารณากลุ่มเพิ่มเติม

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับศูนย์สัตวแพทย์เดนปาสาร์ (Balai Besar Veteriner Denpasar) ดำเนินการประสานงาน ให้คำแนะนำทางวิชาการ และติดตามการดำเนินงานในพื้นที่ เพื่อให้การจัดสรรปัจจัยสนับสนุนเป็นไปอย่างเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการประเมินผลโครงการจะไม่พิจารณาเพียงจำนวนสัตว์ที่ได้รับการสนับสนุนหรือการเพิ่มขึ้นของประชากรสุกร แต่จะให้ความสำคัญกับความสามารถของเกษตรกรในการขยายพันธุ์ เพิ่มผลิตภาพ พัฒนาการประกอบอาชีพ และสร้างผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแก่ชุมชน

สรุป: โครงการพัฒนาการเลี้ยงสุกรของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียในปี 2569 ให้ความสำคัญกับการเพิ่มจำนวนและผลิตภาพสุกรควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานการเลี้ยง สุขภาพสัตว์ ความปลอดภัยทางชีวภาพ และศักยภาพในการบริหารจัดการของเกษตรกรรายย่อย โดยมีเป้าหมายให้การสนับสนุนสามารถต่อยอดเป็นกิจการปศุสัตว์ที่มีความมั่นคง สร้างรายได้ และดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์, วันที่ 29 สิงหาคม 2569

อินโดนีเซียยกระดับมาตรฐานพันธุ์ปลา หนุ่นการส่งออกลูกปลาเก๋าและปลานวลจันทร์ทะเลจากบาห์ลี

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) รายงานว่า การจำหน่ายลูกปลาเก๋าและลูกปลานวลจันทร์ทะเลจากจังหวัดบาห์ลีทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้นในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา หลังจากมีการส่งเสริมระบบรับรองคุณภาพพันธุ์สัตว์น้ำตามมาตรฐานสากล เพื่อสนับสนุนผลผลิตของภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพันธุ์ปลาจากอินโดนีเซียในตลาดต่างประเทศ

ในปี 2568 บาห์ลีส่งออกลูกปลาเก๋าและลูกปลานวลจันทร์ทะเลรวม 3,520,610 ตัว มูลค่า 4.43 พันล้านรูเปียห์ ขณะที่จนถึงเดือนสิงหาคม 2569 มีปริมาณส่งออกแล้ว 3,298,427 ตัว มูลค่า 6.41 พันล้านรูเปียห์ ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ ไทย ไต้หวัน สิงคโปร์ และมาเลเซีย แม้จำนวนตัวในช่วงปี 2569 ยังต่ำกว่ายอดรวมทั้งปี 2568 แต่มูลค่าการส่งออกสูงกว่าระดับของปีที่ผ่านมาแล้ว

นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานควบคุมและกำกับคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (Marine and Fisheries Product Quality Control and Supervision Agency : BPPMHKP) ระบุว่า KKP ใช้ระบบรับรองใช้ระบบการรับรองหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ (Good Fish Hatchery Practices: CPIB) ในการกำกับคุณภาพตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำ โดยครอบคลุมการบริหารคุณภาพน้ำและสภาพแวดล้อม การจัดการของเสีย การควบคุมการใช้ยาปฏิชีวนะเพื่อลดความเสี่ยงจากการดื้อยาต้านจุลชีพ (Antimicrobial Resistance: AMR) การตรวจโลหะหนัก สารเคมี ปัจจัยทางชีวภาพ สุขลักษณะ ตลอดจนสุขภาพและโรคของสัตว์น้ำ

หลักเกณฑ์การรับรองดังกล่าวอ้างอิงมาตรฐานแห่งชาติอินโดนีเซีย (Indonesian National Standard: SNI) รวมถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น Codex Alimentarius และมาตรฐานของ World Organisation for Animal Health (WOAH) ตลอดจนข้อกำหนดเฉพาะของประเทศผู้นำเข้า การควบคุมคุณภาพตั้งแต่สถานเพาะพันธุ์จึงมีบทบาทต่อทั้งสุขภาพสัตว์น้ำ ความปลอดภัยของผลผลิต และการยอมรับจากตลาดต่างประเทศ

สรุป: การรับรองมาตรฐานการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำของอินโดนีเซียมีส่วนสนับสนุนการขยายตลาดลูกปลาเก๋าและลูกปลานวลจันทร์ทะเลจากบาห์ลี โดยมูลค่าการส่งออกจนถึงเดือนสิงหาคม 2569 เพิ่มขึ้นเป็น 6.41 พันล้านรูเปียห์ สูงกว่ามูลค่ารวมของปี 2568 การกำกับคุณภาพตาม CPIB, SNI และมาตรฐานระหว่างประเทศยังช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือด้านสุขภาพสัตว์น้ำ ความปลอดภัย และการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย, วันที่ 30 สิงหาคม 2569

อินโดนีเซียเพิ่มมาตรการปรับตัวต่อ CLIMATE CHANGE เพื่อรักษาผลผลิตกาแฟในช่วงฤดูแล้ง

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ประกาศเพิ่มมาตรการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) เพื่อรักษาผลผลิตและคุณภาพกาแฟของประเทศ ก่อนเข้าสู่ช่วงฤดูแล้งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นระหว่างเดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2569 มาตรการสำคัญประกอบด้วย การอนุรักษ์ดินและน้ำ การจัดหาพันธุ์กาแฟที่สามารถปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ การใช้ข้อมูลพยากรณ์อากาศ ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่เกษตรกรในพื้นที่ผลิตสำคัญ

จากการประเมินพื้นที่เสี่ยงในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2569 พบว่า พื้นที่ปลูกกาแฟประมาณ ร้อยละ 28 ของพื้นที่ที่นำมาประเมิน มีโอกาสเผชิญสภาพแห้งแล้ง อย่างไรก็ตาม กระทรวงเกษตรระบุว่าตัวเลขดังกล่าวเป็นการประเมินจากข้อมูลพยากรณ์ภูมิอากาศ มิได้หมายความว่าพื้นที่ดังกล่าวเกิดความเสียหายแล้ว เนื่องจากสถานการณ์จริงยังขึ้นอยู่กับปริมาณฝนแหล่งน้ำ สภาพพื้นที่ และประสิทธิภาพของมาตรการปรับตัวในแต่ละสวน

รัฐบาลส่งเสริมการใช้การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) ที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยครอบคลุมการอนุรักษ์ดินและน้ำ การจัดการไม้รุ่มเงา การใช้วัสดุอินทรีย์ และเทคนิคการเพาะปลูกที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ เกษตรกรได้รับการส่งเสริมให้จัดทำร่องกักเก็บน้ำและหลุมชีวภาพ (biopore) เพื่อเพิ่มการซึมผ่านของน้ำและรักษาความชื้นในดิน รวมทั้งบริหารไม้รุ่มเงาเพื่อควบคุมสภาพภูมิอากาศระดับแปลงและลดการสูญเสียในช่องแห้งแล้ง

อินโดนีเซียมีพื้นที่ปลูกกาแฟประมาณ 1.28 ล้านเฮกตาร์ในปี 2569 โดยพื้นที่ผลิตที่ได้รับการติดตามเป็นพิเศษ ได้แก่ จ.ลัมปุง จ.ชวาตะวันออก จ.ชวากลาง จ.ชวาตะวันตก จ.สุลาเวสีใต้ จ.นูซาเต็งการาตะวันออก จ.บาห์ลี จ. บันเต็น จ.นูซาเต็งการาตะวันตก และจ.ยอกยาการ์ตา สำหรับปี 2567 อินโดนีเซียมีผลผลิตกาแฟประมาณ 813,000 ตัน และกาแฟยังเป็นสินค้าเกษตรส่งออกสำคัญที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรจำนวนมาก

สรุป: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเพิ่มการเตรียมความพร้อมรับความเสี่ยงจากสภาพอากาศแห้งในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2569 เนื่องจากอาจกระทบต่อผลผลิตและคุณภาพกาแฟ มาตรการประกอบด้วย การใช้ GAP การบริหารจัดการน้ำและดิน พันธุ์ที่ปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการไม้รุ่มเงา และระบบติดตามข้อมูลอากาศ โดยมีเป้าหมายรักษาความต่อเนื่องของการผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขันของกาแฟอินโดนีเซียในตลาดต่างประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 31 สิงหาคม 2569